

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana ^{Dmi} byla dívka, ^C která žila v ^{Dmi} Amesbury,
s jasnýma ^F očima a ^C řečmi pánům ^{Dmi} navzdory,
souse ^F dé o ní ^C říkali, že ^{Dmi} temná kouzla ^{Ami} zná
a ^B že se lidem ^{Ami} vyhýbá a s ^B ďáblem ^C pletky
^{Dmi(G)} má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:

"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Dva havrani

Asonance

1.
^{Dmi} Když jsem se z pole ^C vrace ^{Dmi} la,
^{Dmi} dva havrany jsem ^C slyše ^{Dmi} la,
^{Dmi} jak jeden ^F druhého se ptá: ^C
^{Dmi} kdo dneska več ^C ři nám ^{Dmi} dá?
^{Dmi} kdo dneska več ^C ři nám ^{Dmi} dá?

Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
a takto jemu odpověděl
a takto jemu odpověděl:

Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
jen jeho kůň a jeho milá.
Jen jeho kůň a jeho milá.

Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
hostina naše už se chystá.
Hostina naše už se chystá.

Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
z vlasů si hnízdo postavíme.
Z vlasů si hnízdo postavíme.

1.